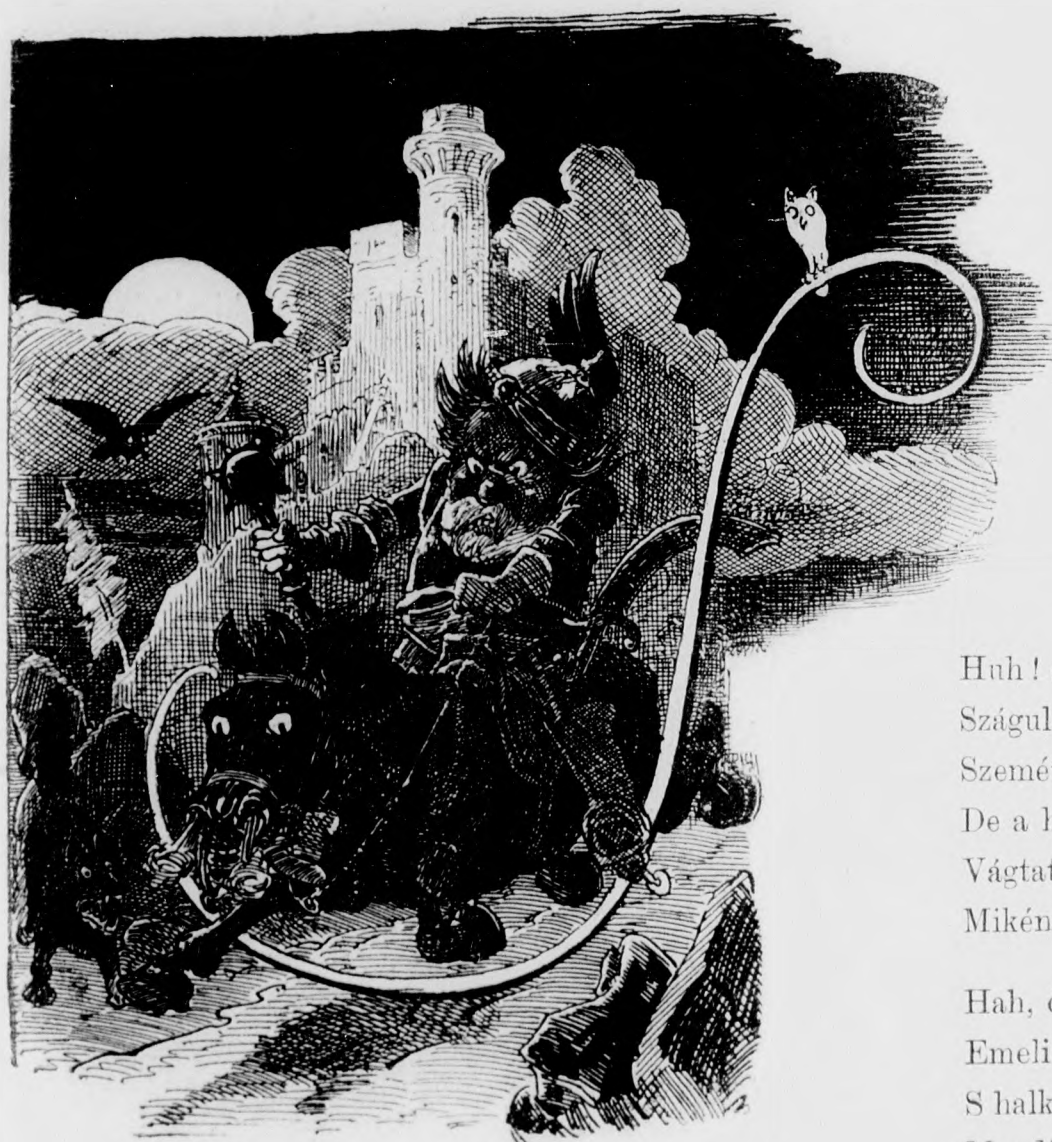

I. kötet.

Budapest, 1886. május 9-én.

19. szám.

Ubul vitéz.

(Réballada.)

ötét az éj, huhog kuvik,
A hold felhők mögé buvik . . .
S im — ki látja, haja őszül! —
Ubul vitéz vágdat bősziül,
Bajusza áll kuszán, torzon,
És az arcza zordon-mordon.

Huh! szurok-szín paripáján
Száguld, mintha volna sátán! . . .
Szemét farkas rá mereszi,
De a hőst meg nem ijeszti,
Vágdat ő, mint eszeveszett,
Mikéntha űzne szélveszet!

Hah, de ime megáll végre,
Emeli két szemét égre,
S halkan, bánatos sohajjal
Mondja átszellemült arczezal,
Mintegy önmagának sugva:

Egyes szám ára 16 kr.

«Ejnye, de be vagyok rugva!»

Rimkorács.

Szerbusz!

Beállít a városi gyógyszertárba a falusi suhancz, tudja mi az illendőség és tisztességesen köszön:

— Jó napot adjon Isten!

— Szerbusz! — volt a gyógyszerész felelete, ki rendszeren ezzel köszöntött.

Szeget ütött ez a legény fejébe, sarkon fordul és ott hagyja a patikát. Rohant egyenesen a kocsmába, hol a pinczér ur régi ismerőse.

— Hallja-e maga, kellner, szólítá meg a pinczért, mit tesz az: «Szerbusz»?

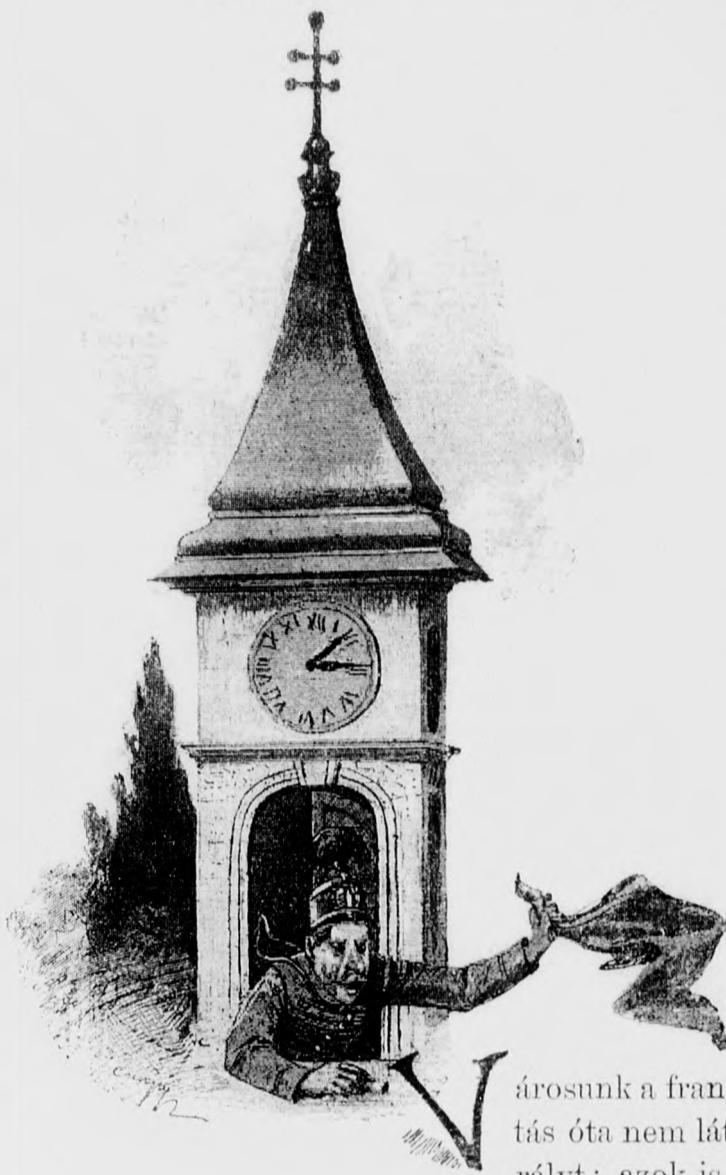
— Mit? — felel ez ravaszul — hát annyit tesz, hogy: «akasztófavirág.»

Több se kell a legénynek. Rohant vissza lóhalálában a patikába:

— Szerbusz volt az apád, meg az öregapád, meg magad is, de még a gyerekeid is kis «szerbusz»-ok lesznek, te méregkeverő! — kiáltott dühösen a patikusra. Aztán ödög az orvosságodat magad!

Hogyan várták a királyt.

(Egy kisvárosi ezukrász elbeszéléseiből.)

Városunk a francia futás óta nem látott királyt; azok is, a kik

láttak, már régen elfelejtették 1839-ben, hogy milyen volt, midőn Ferdinánd királyunk látogatási szándékának híre terjedt köztünk.

A pozsonyi országgyűlésről jött le a király június 11-én, nem gőzhajón, hanem kocsin; akkor még ez kényelmesebb utazás volt és biztos.

Már hetekig készültek a városban és várban az ünnepélyes fogadáshoz. Tetszik tudni, nagy volt ám még akkor a lelkesedés, no meg a kíváncsiság is bántotta az embereket.

Diadalkapuk készültek, mindenki ünnepi ruhájába öltözött, de az áldomásról se feledkeztek meg az emberek, mert sok hordót vertek akkor csapra.

A nemesi banderium, mely a Duna tulsó feléről a városba volt kísérendő a királyt, korán reggel készen állott a megyeház udvarán; a leventék panyókásan, kalpagosan sűrögtek felnyergelt lovaik körül. Csak egyről nem voltak bizonyosak, arról tudniillik, hogy mely órában érkezik meg a király; pedig a nap már ekkor is veritékceppeket esalt ki homlokukra, hát még ezután. Midőn épen azon tanakodtak, vajjon hogyan fogják átizzadni ezt a napot, ottkűn a szabad ég alatt, vezérük Ballangó, a nemesek hadnagya, körükbe lép és így szól:

— Urak, valamit mondok; nem kell nekünk bizonytalan várakozásban tölteni az időt; majd teszek én

arról, hogy idejében megtudjuk, a király mikor közeledik a városhoz és akkor nyugodtan elébe nyargalhatunk, addig pedig a híis szobában valahogy csak eltöltjük az időt.

A jó tanács örömmel fogadtatott. A hadnagy a legokosabb hajdút felküldte a közeli templom tornyába, melynek ablakából messzire láthatott és kényelmesen kivethette a koesi okozta porfelleget és a kísérő lovasokat; a mint ezt észreveszi, a parancs szerint, csákójával int az utczára kiállított másik hajdunak, ki aztán siet meghozni a hírt.

Erre a nemes banderium neki vetkőzve az unalomüző kártyázáshoz fogott, a csapravert hordóból pedig került elég vigasztaló.

Az utczán őrtálló hajdu kezdte már a sok toronyba nézéstől fájditani a nyakát és unta a dicsőséget; egyszer csak meglátja a toronyablakban társának kihajló alakját; erre ő mindenféle testmozdulattal kérdést intéz hozzá, hogy jön-e már a király? Az pedig megértvén társának kívánságát, megcsóválja csákóját, mire ez lélekszakadva a megyeházba fut és elkiáltja magát: Jön a király!

A banderium lóra ül és a templom felé poroszkál, midőn fölnevez a hadnagy a toronyba, ime még akkor is motollál csákójával a hajdu.

— Mi kell ennek? — kérdé magában, mialatt a templom elé érnek.

Ekkor leszól a hajdu a toronyból:

— Nem jön a király!

— Mit integetsz hát te Bálám szamara? — kiált föl stentori hangon a hadnagy.

— Azt intettem épen, könyörgem alássan, hogy nem jön még a király.

— Forduljunk vissza! — mondá a hadnagy és társai követték; a visszatértükön bámuló őrtálló hajdút pedig rettenetesen leszidta és visszaparancsolta helyére.

A nemes banderium folytatta a mulatságot.

Már három órája, hogy lefelé haladt a nap, midőn a hajdu a toronyból integet.

— Integess csak, — mond az őrtálló hajdu, — ugy is tudom, hogy nem jön a király. Még ki is szidassam magamat.

Dörögtek az ágyuk.

— Ki csapkodja ugy az ajtót oda át? — kérdé egyik banderista.

Zúgtak a harangok a király elé.

— Bizonyosan halottra harangoznak! — mondá a másik.

Már illumináltak is a városban; a nemes banderium is illuminálva volt, de még mindig várta a királyt.

Don Jose.

Párbeszéd.

(A plébános belép a kávéházba.)

Pinczérnő. Mi tetszik kérem, tea-e vagy kávé?

Plébános. Te magis vellem, sed quia pater sum, care!

Miért veszi el?

— Hallom, pajtás, hogy nősülsz?

— Igen.

— De ugyan hogy veheted el azt a leányt, a ki nem is szép, azon kívül az igazat megvallva, valóságos liba!

— Igen, de tömött!

Karmin pirosító.

A vidéken trónoló művésznő már az előadásra készült menni, a mint ijedve veszi észre, hogy egy csepp pirosítója sincs. Ijedelme annál nagyobb volt, mert tudta, hogy szolgálója milyen rettentő ügyetlen. Lelkére is kötötte, hogy:

— Szaladj hamar a patikába, hozz harmincz krajczárért karmin pirosítót. De el ne felejtsd! Ki tudod-e mondani?

— Hogy ne tudnám: «karmin pirosítót».

— Azt, azt... Csak mondd az egész uton, különben elfelejted.

Mondta is egyre: «Karmin pirosító, karmin pirosító...»

Egyszer aztán ugy megbotlik egy kőben, majd orra esik. Nagy mérgesen elmordul:

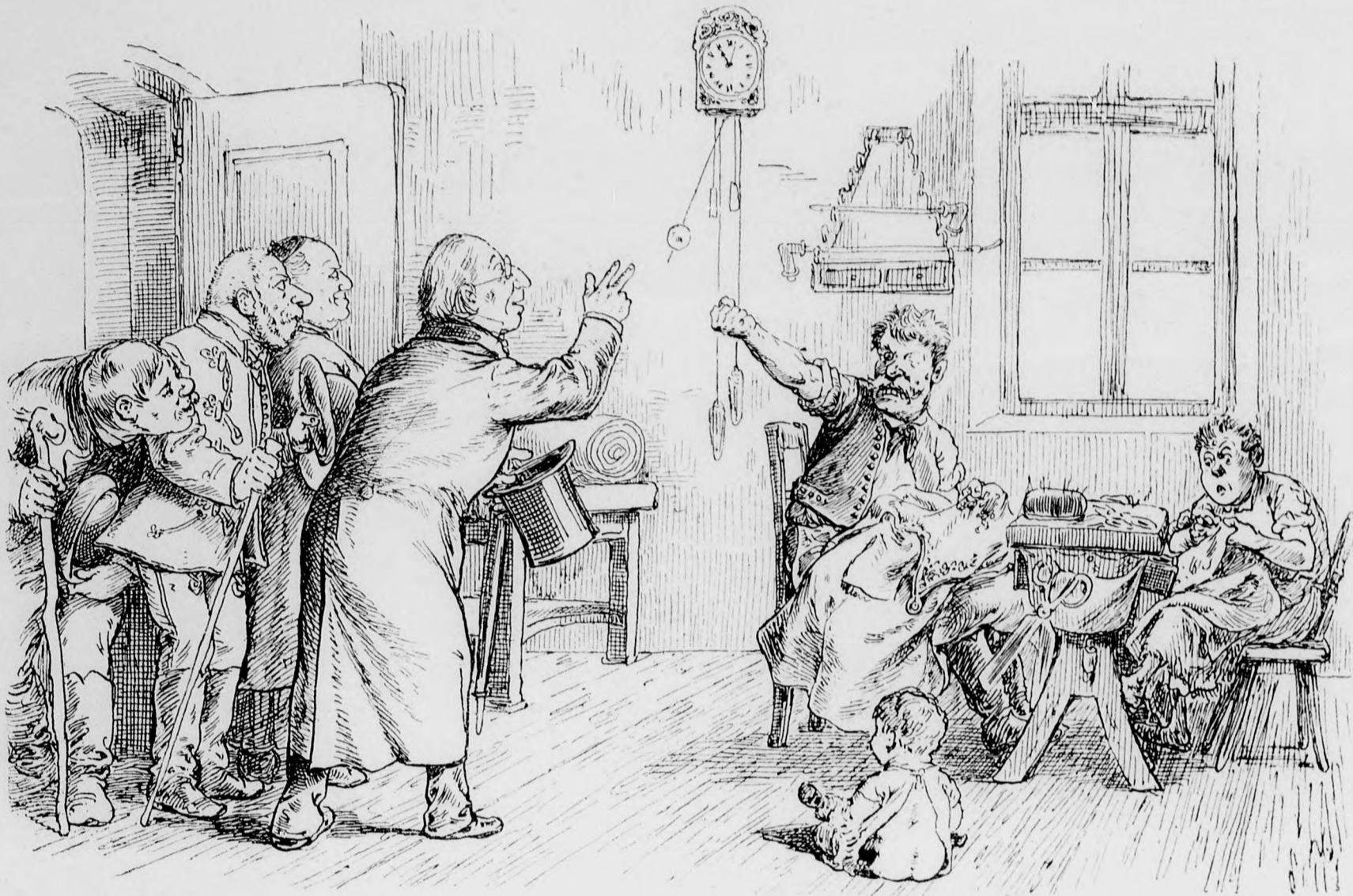
— Ni, még megbotlat ez a bűdös kő!

S ismét megindul, mondogatva: «bűdös kő... bűdös kő... bűdös kő...»

S vitt haza a dívának harmincz krajczár ára — kénkövet.

A jelek mesterei.

(Adoma.)

Egy szobatudós (persze német) fejébe vette, hogy jelekkel kellene beszéltetni az emberiséget. A nyelvtanulás nehézségei mind elesnének, népek egygyé formának — egy szóval igen sok haszon háramlik ebből a világra.

Mindenekelőtt csinált tehát egy rendszert (mert tudós-nál, hiába, a rendszer a fő!) s elhatározta, hogy ennek tökéletesítése végett elutazik különféle népek mozdulatait és taglejtéseit tanulmányozni.

Jártában-keltében egy magyar faluba ért, a hol azt mondták neki, hogy van itt már egy olyan tudós, a ki a jelekkel való beszéd-módban jeleskedik.

— Kicsoda?

— Páva Mihály, a félszemű szűrszabó. Nagy gégebajban nyavaláskodott azelőtt, akkor ötlött eszébe, hogy kár a gégét koptatni, mikor abból csak egyet kap az ember az egész életre. Ujjakat ellenben minden kezére ötöt. Kitálta tehát a jelekkel való beszélgetést.

Nosza kedvet kapott a tudós hozzá menni, s megpróbálni, milyen lesz a jelek tudományának a gyakorlati értéke. Most válik el, most lesz az első próba. Megkérte a papot, hogy vezesse a szűrszabó-tudóshoz.

Az épen egy czifra szűrt köpködött ki sujtással akkor is, midőn a műhelybe értek.

A tudós odalépett hozzá és a következő párbeszéd fejlődött ki közöttük:

A tudós fölemelte egy ujját.

A szűrszabó két ujját emelte föl.

Erre a tudós ragyogó ábrázattal három ujját emelt föl.

A szűrszabó összeszorította mind az öt ujját és az öklét emelte föl.

A tudós meglegedetten hunyorgatott a szemével és távozott.

— Nos tehát megértették egymást? — kérde a tudós kísézője, mikor már künn voltak.

— Tökéletesen! — szólt az lelkesedéssel.

— Hogyan? Tehát miről volt szó önök közt?

— Vallási dolgokról diskuráltunk.

— Ah!

— Én egy ujjamat mutattam, hogy «egy az isten», erre ő kettőt mutat, hogy «atya és fiu». Jól van jól, de ha ön így akarja venni, mondám, azaz mutattam, akkor három az isten, «atya, fiu s szentlélek» és fölemeltem a három ujjamat. Mire ő az ujjait összeszorítva, kifejezé, hogy «de valamennyi egy». Oh kérem, nagyszerűen ment! Ez az igazi világnyelv. A «volapük» tul van szárnyalva.

A kíséző fejet csóvált és kis vártatva visszatért a szűrszabóhoz egyedül.

— Nos, Mihály bácsi, miről beszélgettek a tudóssal?

— Az egy impertinens frater, öcsém.

— Hogy hogy?

— Hát bejön a nyomorult a saját hajlékomba és az egy ujjával mutatja, hogy csak egy szemem van. Micsoda? A testi hibámat meri kigunyolni? Visszamatatom neki a két ujjamat emelve, hogy nekem ez az egy szemem is többet ér, mint az ő két pápaszemes szeme. De a szemtelen tovább gunyolódott, fölemelte a három ujját, hogy azt mondja: «kettőnknek három szemünk van». Na már akkor aztán én sem állhattam tovább, elfogott a düh, öszszeszorítottam az öklömet . . . szerencséje, hogy megoldotta a kereket!

. . . Ilyen az, mikor két tudós egymást megéri.
Milyen lehet hát, mikor meg nem érti egymást?

M. K.

Szórakozottság.

Beteg lett a pusztán a földesurné urasszony, úgy hogy orvosért kellett küldeni a városba; meg is rendelte a birtokos a kocsisnak, hogy fogjon be rögtön, doktorért megy a városba, s egy levelet is fog vinni.

Azzalaz ur — mialatt a kocsis előállt — levélíráshoz fogott, de mire a levéllel elkészült, neje egyszerre csak jobban lett, s megállapodtak benne, hogy már ne jőjjön az orvos. Az ur mindjárt utóiratban hozzátevé a levélhez, hogy most már neje jobban van, ne fárassza ki magát orvos ur; a levelet aztán lepecsételve odaadta a kocsisnak, hogy vigye be a városba az orvos urnak.

Napidijas sóhaj.

— Édes istenem! én igazán föl nem foghatom, hogy minek van az embernek *harminczkét* foga?

A mi nálunk nincs.

Irmácska. Kéleti a mama Nadságát, hod engedjen el endem Vásáros-Naményre!

Tanítónő. Na, jó! De hozol nekem onnét valamit. — A mi nálunk nincs, olyat.

Irmácska (gondolkozik).

Tanítónő. Na, hát gondold el, mik nincsenek nálunk?!

Irmácska. Huszállok!

Nem lehet elbolondítani.

Mikor még a vasut sok vidéken ujság volt, egy falusi ember sehogy sem tudott betelni a csodával határos művel, azt meg épen el nem hitette vele senki, hogy a vonat a gőz erejével halad.

Egy alkalommal épen lovakat szállítottak egy kocsiban. Meglátja ezt a falusi ember, örömmel kiáltja komájának a felfedezést:

— Nézze mán kend komám, csak hamis a nímet! mindig mondtam, hogy nem mehet ez a vas szekér gözzel, ahun vannak a lovak belől, azok huzzák ezt a masinát!

A nő metamorfozisa.

Midőn a lány még csak mennyasszony, —
Teljesen menny az egész asszony.
Hogyha pedig leend menyecske,
Folyton fogy a menny s lesz menyecske.
Végkép elfogy a menny lassacsán,
És az asszony marad meg csupán.

Figyelemből.

— Hogy mer kend az első osztályba ülni, mikor harmadik osztályra váltott jegyet?! — rival a konduktor a palócza.

— Haán csak ugy kee rem, hogy izée, kulimaaszt viszek maganval ebben a begrében, és azt gondótam enstaalom, hogy mivel nagy szaga van neki, haát jobb lesz oda ülnöm, a hol kevesebben vannak.

Könnü az urnak.

Lopáson kapták a cigányt, szaladásra fogta a dolgot, nem is érték utól, míg egy istállóban meg nem huzta magát.

— Itt vagy ugy-e, gazember, megfoglunk! — kiált egyik pandur.

— Könnü ázs urnak megfogni, ha ilek; de ha saladok, akkor fogjanak meg!

A rút állat.

Az istennek e világon,
Vagyon rút állatja sok;
Legkivált egy van a sok közt,
Melyet ki nem állhatok.

Fékezhetlen, eszeveszett,
Dühös, mérges állat ez;
Hogyha szembe kerül véled,
Kis hija, hogy meg nem esz!

Bármily szépen beszélsz hozzá,
Akárhogy simogatod,
Mézes beszéd, simogatás
Rajta mákszemet se fog.

Mindig ennék, mindig éhes,
Száját tátogatja rád, —
Messziről ha megpillantod,
A hideg is majd kiráz!

Menekülni ő előle,
Menekülni nem lehet, —
Fölkutat ez, hidd el, érted
Földet, poklot és eget!

Azt hiszed, már nem talál rád,
S egyszerre csak megjelen:
Ijesztően, mint kísértet
Zordon, rémes éjfelen.

És ha meglát, — ucczu rajta! —
Vértszomjazva megragad . . .
Akkor aztán jó éjszakát
Atyámfia, oda vagy!

Ugy elgyötör, ugy elkinoz,
Az izzadtság is kiver, —
És lerázni őt nyakadról,
Ninesen eszköz, nines mivel!

Vág reád olyan pofákat,
Hogy a mérge elragad, —
S még mosolylyal kell fogadnod,
Mert különben — megharap!

Nem ismer ez istent, embert,
Gyötri tested-lelkesed . . .
Szóval, szörnyü czudar állat,
Valóságos szörnyeteg!

. . . Ha tán tudni akarjátok,
Hogy miféle állat e,
Barátságból megmondhatom:
— Hitelező a neve!

Rimkoviács.

Botanikus.

Czédrus termeted, s fogacs-kád
Gyöngyvirág az, mind a hány;
Te gyönyörűséges *bimbó*
Nefelejés szemű leány!

Szerelnem örök irántad,
Mint *fenyőfák* lombjai,
Oh ne késsél szép *virágszál*,
Az igent kimondani!

Myrtus ágamat fogadd el
És örökre add kezed:
Légy te *kryptogam* virágom
És teremj *gyümölcsöket!*

Oh, mert hogy ha *rózsaajkad*
Nemre *nyílik*, kedvesem:
Fűzfára kötöm magam fel,
Vagy *bolondgombát* eszem!

Astronomus.

zemed mint a *hajnalesillag*
És kebled mint a *tejút*,
És hajad mint *üstökös-fark*,
Mely a *végtelenbe* fut.

Nincsen benned semmi *ködfolt*
És semmi *fogyatkozás*:
Szeretlek, míg el nem vágja
Éltem hurját a *kaszás*.

Morgolódva, mint a *medve*
Egymagam nem élhetek:
Ne verjek hiába *lantot*,
Oh add nékem *szívedet!*

Boldogságomnak *zenitje*
Lesz a kedves pillanat,
Melyben tégedet, szelid *szűz*,
Magaménak mondalak.

A *gönczölszekéren* viszlek
Esküvőre nagy vígan:
S élni fogsz velem sokáig,
Mint *fiastyuk* boldogan!

Theologus.

Oh, te lenge szárnyu *angyal*,
Évám, bájos gyermekem,
Fehér arczod, mint a *liljom*
Gecsemáné kertjiben!

Bünbe estem, mert szeretlek,
S szívem csak érted *dobog*:
Ajkaidnak *balzsamával*
Oh, adj *bünbocsánatot!*

«Hogy egyedül lenni nem jó»
Mondja már a *biblia*:
Oh ne hagyj hát lányka, *híved*
Oly sokáig várnia!

Ird meg azt egy kis *levélben*,
Hogy szeretsz, szeretsz nagyon:
S *szent Pál* minden *levelénél*,
Szivesebben olvasom!

Paradicsom lesz majd éltünk,
Hiány nem lesz *semmibe*:
Csak *igével* élünk, (mignem
Testté válik az *ige!*)

Coeur király.

Philosophus.

Plato, *Sokrates* ne hagyj el!
Bölcselkedném, nem lehet:
E nagy lángban, szerelemben
Meggyszűnik a *bölcsélet*.

Kis leány, mondd, mit esináljak,
Hogy megnyerjem *szívedet*?
Mindent megteszek térted:
Még tandíjt is fizetek!

Hogy lett hat botból huszonnégyszázötven?

Nevezetes csendbiztosa volt Csontos uram a nemes vármegyének a hatvanas években, de tréfát nem igen értett; ha a dolog úgy esett, hogy a bajba keveredett ember szükségét látta annak, hogy ügye-baján egy báránnyal vagy bornyuval könnyítsen Csontos uramnál, hát biz az jól cselekedte, ha az anyját sem felejtette otthon, mert különben Csontos uram szörnyüképen reá förmedt, kiáltván:

— Tán azt hiszed, hogy magam fogom szoptatni?!

Szép idők voltak azok. A járásbeli delinquensek Csontos uramnál ülték le büntetésüket. Azaz, hogy nem igen ülték biz azok, mert hiszen tömlöcze nem volt a csendbiztosnak, de volt az uradalmaktól conventiós földje, ölfája a büzhödt börtön helyett; itt még egészséges testgyakorlatot is végezhetek, éjjelre pedig megtette a szolgálatot valamely rozzantól is. A közigazgatási rabok élelmézését a nemes vármegye budgetje nem ösmerte, de Csontos uram nem volt szivtelen ember, s ha oly rab került keze alá, kinek senki gondozója nem volt, azt sem hagyta éhen halni, míg a tehén-répában tartott; a legtöbb rabot azonban bőven ellátták eleséggel hozzátartozói, persze hogy az elemózsiák színejava a csendbiztos ur konyhájában s asztalán vétetett tüzetes vizsgálat alá, no hogy nem tartalmaz-e valamely tiltott portékát.

Javában folyt a korteskedés a gingallói választó kerületben, a jelöltek közel atyafiai voltak, kik még egymás váltóit is — az alkotmányos aera ezen új értékpapirjait — girálták. A Deák-párti jelöltnek szép felesége, a járásnak pedig könnyen lángra lobbanó fiatal esküdtje volt. A többi magától következik.

A balpárt egyik körmenete alkalmával egy hetyke legény sárral dobálta meg az ellenpárt kitüzött zászlaját. E halatlan sérelmet a hivatalos körutat — igazabban kortesutat — tevő esküdt nem hagyhatta megtorlás nélkül. Nyolcz napi fogság s tizenkét botütés elszívására szó-

lott az ítélet s utóbbi része — csakis a közvetlen példaadás okáért — nyomban végre is hajtatott, azután pedig

HOGY LETT HAT BOTBÓL HUSZONNÉGYSZÁZÖTVEN?

a törvény rendelkezéséhez képest a bűnöst az esküdt ur figyelmeztette, hogy jogában áll az ítélet ellen felebbelzessel élni.

Haza érkezve az esküdt ur, írásba foglalta ítéletét s aláírás s expedálás végett áttette a szolgabíróhoz — képezvén a szolgabíró és esküdt társa együttesen a törvényes bíróságot. A szelidlelkű szolgabíró tulszigorunak találta a fenyítéket, a tizenkét botot leszállította hatra s a delinquentst az ilykép enyhített ítélettel elkísértette Csontos csendbiztoshoz. Csontos uram szokott jóindulattal fogadta az érkezőt s értésére adta, hogy a hat botot — hogy a nehezebbjén mihamarább átessék — azonnal kiadatja. Hijában odzódik a szerencsétlen, hogy ő már

megkapta, még pedig tizenkettőt, Csontos urat meg nem ingatta, de sőt, hogy vélt turpisságát megtorolja s igazat is adjon neki, rávágta a tizenkettőt.

Pis.

Shakespere fogá.

Egy angol ritkasággyűjtő tíz font sterlinget fizetett Shakespere egy fogáért. Tizenöt évig őrizte már a drága ereklyét, mikor egy állatorvos jött hozzá látogatóba. Az angol dicsekedve mutogatja meg ritkaságait, s köztük ezt, mint legbecsesebbet, kezébe adja:

— Nos, uram, találja ki, ennek a fognak ki volt a gazdája?

Az állatorvos szakértői szemügyre veszi a tárgyat:

— Shocking! biz ennek a gazdája — borju volt!

Eddig és most.

Eddig tetszést aratni:

Üres bókot veték.

S ha pár szem elmara lt is,
Busán kelt a vetés.

De most, hogy gazda lettem,

— Termésért fáradok, —

Tisztabuzát vetettem:

Konkolyost aratok.

Zsivánka.

- Három meg három, mennyi?
 — Tizenegy.
 — Ejnye, te buksi! Hát ide vigyázz csak: ha délben az anyádtól három gombóczt kapsz, azt megeszed, akkor kérsz még és anyád ad megint háromat, azt is megeszed, akkor mennyit ettél meg összesen?
 — Akkor épen eleget ettem.

Nevető fejfák.

E sirban nyugoszik Tarezali vén Márton,
 Kinek nyaka törött a Szöllösi gáton.
 Sirat feleségem és három kis árvám,
 Titeket halandók kerüljön ily járvány.

Itt nyugszik Kos Gábor elhamvadott teste,
 Kit lelke elhagyott Csötörtökön este.

Itt nyugszik Bükk Pál.
 Meghalt hetvennégy éves korában.
 Hátra hagyta harmadik nejét Borbálát.
 A legkedvesebb és legszebb asszonyt, ki boldogult
 férjét a nagy korkülönbség következtében
 egész életében csak atyjának tekintette.

Itt nyugszik Durand Sándor Epaminondás.
 Meghalt 17 hónapos korában. Festészeti pályára készült.

E sirhant fedezi néhai Tóth Jánost.
 Fia is meghalván nem maga van mármost.
 Édes felesége végre ide tért be,
 A padról leesvén, lába törvén térdbe.

(Megfejtése a jövő számban.)

URAMBÁTYÁM
 ÜZENETEL.

— Debreczen, H. M. A fejfák feliratai jók, jövő számbunkban nevetnek a nevetőkkel. — Munkács, K. Az egyiket ezuttal közöljük, egy kis átdolgozásban. Folytatását is adjuk és várjuk. — Dombrád K. J. A két közlemény jeles, mielőbb. — T.-Füred S. I. A legutolsó viszonzás: mulatságos közleményei az Urambátyám közleményeiért. Jórészt jönnek és szívesen vesszük. — Budapest, A. G. A. A multkoriai is megjöttek; az apróbbak sikerültebbek, tehát tessék aprózni. — Több kéziratról, tér szűke miatt, a jövő számban.

Assicurazioni Generali. Lapunk hirdetési rovatában közöljük az említett társaság 1885. évi zárszámadásait. Ezek úgy az üzletforgalom terjedelme, valamint az elért nyereség nagysága, nemkülönben jelentékeny tartalékoknak előrelátó és gondos gyűjtése és elhelyezése által egyaránt imponáló hatást gyakorolnak. Oly számokat találunk azokban, minőket csak egy nagy arányú nemzetközi társaság képes kimutatni, mely a biztosítási üzlet összes ágait egyforma gondnal és az ujkor összes műszaki eszközeinek felhasználásával üzi.

A tiszta nyereség 1.344,588 frt 55 krnyi összeget ért el. Ebből a tulajdonképeni biztosítási üzlet csak 577,074 frt 80 krt eredményezett vagy más szóval az összes forgalom mintegy 4%-át jövedelmezte, mely tény szölvő bizonyítékát képezi annak, hogy a **Generali díjtételei igen mérsékeltek, míg kárbecslései igen kulánsak.**

Az intézet összes biztosítékalapjai 1.788.140 frt 38 krnyi gyarapodást mutatnak és 1885. december 31-én 33.279,016 frt 21 krt tesznek, melyek a leggondosabban és a legjobb értékekben vannak elhelyezve, úgy hogy még a legaggodalmasabb biztosítottat is biztonsága iránt teljesen megnyugtathatják.

Az összes díjtartalékok ily busás javadalmazása mellett a társaság mégis azon helyzetben van, hogy a 315 frttal befizetett részvényre 310 franc vagyis 124 frt osztalékot aranyban fizet.

Felelős szerkesztő: *Bartók Lajos.*

ASSICURAZIONI GENERALI 1885. ÉVI MÉRLEGE.

BEVÉTEL. Nyeresség- és veszteség-számla az A) mérleghez (1885.) KIADÁS.

A tétel neve	Üzlet		Vagyon		Összes	
	frt	kr	frt	kr	frt	kr
1. Díjtartalék a múlt évről:	1934008.95					
a) tüzbiztosítás	106656.02					
b) szállítmánybiztosítás		2040664.97		2040664.97		
2. Tartalék oly károokra, melyek 1884. decz. 31-én még függőben voltak:						
a) tüzbiztosítás	464724.25					
b) szállítmánybiztosítás	175837.88					
c) jégbiztosítás	1134					
3. Díjak a törlések levonásával:						
a) tüzbiztosítás	6569127.08					
b) szállítmánybiztosítás	1204467.53					
c) jégbiztosítás	2326506.97					
4. Kötvényilletékek						
a) tüzbiztosítás	239462.30					
b) szállítmánybiztosítás	12868.27					
c) jégbiztosítás	64164.71					
5. Törlesek jövedelme:						
a) Értékre adott előlegek kamatai	3634.76					
b) Állam- és más értékpapírok kamatai s osztalékai	217392.21					
c) Kamatok váltószámláiról, folyó számláiról és ágitó	66322.99					
6. Nyeremény-egyenleg különféle értékesítések folytán a						
7. Az állam és más értékpapírok többletértéke az 1885. decz. 31-iki arfolyam szerint számítva						
A tüzbiztosítási ágba befoglaltak a tükörívvel biztositásban elért eredmények.						
Összesen		13098957.96		392495.09	13491453.05	

Nyeresség- és veszteség-számla a B) mérleghez. Élethbiztosítási osztály. (1885.)

A tétel neve	Üzlet		Vagyon		Összes	
	frt	kr	frt	kr	frt	kr
1. Múlt évi díjtartalék:	18135927.42					
2. Tartalék függő káróért	329761.53					
3. Díjbevételek	2985190.98					
4. Kötvénydíjak	517215.40					
5. Díjtartalék átadott visszontbiztosításokra	96121.84					
6. Elhelyezett tőkék jövedelme:						
a) Jézalogi követelések kamatai	100798.24					
b) Értékre adott előlegek kamatai	6492.14					
c) Állam s más értékpapírok kamatai	494240.72					
d) Folyó számlák	23604.91					
e) Az ingatlanok tiszta jövedelme	271520.86					
f) Élethbiztosítási kötvényekre adott előlegek kamatai	112172.30					
Levonva a tartalék rendes jutalékát	1008829.16					
7. Nyeremény-egyenleg különféle értékesítések folytán	772069.86					
8. Az állami és más értékpapírok többletértéke az 1885. decz. 31-iki arfolyam szerint számítva.	236759.30					
Összesen		23607042.37		449495.07	24056537.44	

Üzlet		Vagyon		Összes	
frt	kr	frt	kr	frt	kr
2283280.53					
493637.21					
699299.84					
3476217.57					
3060944.16					
55685.01					
1377181.21					
499498.38					
2111373.74					
818686.51					
918551.85					
227338.30					
12764.92					
2577.27					
377152.90					
392495.09					
140141.43					
2455964.04					
277979.61					
19373477.49					
35923.47					
227939.14					
380763.17					
41585.83					
17229.62					
25829.26					
389347.90					
442495.07					
19373477.49					
35923.47					
227939.14					
380763.17					
41585.83					
17229.62					
25829.26					
389347.90					
442495.07					
19373477.49					
35923.47					
227939.14					
380763.17					
41585.83					
17229.62					
25829.26					
389347.90					
442495.07					
19373477.49					
35923.47					
227939.14					
380763.17					
41585.83					
17229.62					
25829.26					
389347.90					
442495.07					
19373477.49					
35923.47					
227939.14					
380763.17					
41585.83					
17229.62					
25829.26					
389347.90					
442495.07					
19373477.49					
35923.47					
227939.14					
380763.17					
41585.83					
17229.62					
25829.26					
389347.90					
442495.07					
19373477.49					
35923.47					
227939.14					
380763.17					
41585.83					
17229.62					
25829.26					
389347.90					
442495.07					
19373477.49					
35923.47					
227939.14					
380763.17					
41585.83					
17229.62					
25829.26					
389347.90					
442495.07					
19373477.49					
35923.47					
227939.14					
380763.17					
41585.83					
17229.62					
25829.26					
389347.90					
442495.07					
19373477.49					
35923.47					
227939.14					
380763.17					
41585.83					
17229.62					
25829.26					
389347.90					
442495.07					
19373477.49					
35923.47					
227939.14					
380763.17					
41585.83					
17229.62					
25829.26					
389347.90					
442495.07					
19373477.49					
35923.47					
227939.14					
380763.17					
41585.83					
17229.62					
25829.26					
389347.90					
442495.07					
19373477.49					
35923.47					
227939.14					
380763.17					
41585.83					
17229.62					
25829.26					
389347.90					
442495.07					
19373477.49					
35923.47					
227939.14					
380763.17					
41585.83					
17229.62					
25829.26					
389347.90					
442495.07					
19373477.49					
35923.47					
227939.14					
380763.17					
41585.83					
17229.62					
25829.26					
389347.90					
442495.07					
19373477.49					
35923.47					
227939.14					
380763.17					
41585.83					
17229.62					
25829.26					
389347.90					
442495.07					
19373477.49					
35923.47					
227939.14					
380763.17					
41585.83					
17229.62					
25829.26					
389347.90					
442495.07					
19373477.49					
35923.47					
227939.14					
380763.17					
41585.83					
17229.62					
25829.26					
389347.90					
442495.07					
19373477.49					
35923.47					
227939.14					
380763.17					
41585.83					
17229.62					
25829.26					
389347.90					
442495.07					
193734					

WIRTH JÁNOS

16 év óta fennálló

arany-, ezüst-, ékszer- és óragyár-raktára
BUDAPESTEN

IV., hatvani utca 12. sz. a nemz. casino kapujával szemben.

Kivonat az árjegyzékből:

Arany gyűrűk ...	2.- 4.- 5.-	Arany garnitúrák ...	15.- 20.-
Gyémánt gyűrűk	8.- 10.- 15.-	Gyémánt " ...	80.- 100.-
Brillánt gyűrűk	20.- 30.- 40.-	Brillánt " ...	150.- 200.-
Arany fülbevaló	1.50 2.- 3.-	Arany óralánc rövid	16.- 20.-
Gyémánt " ...	12.- 15.- 20.-	" " hosszú	25.- 30.-
Brillánt " ...	40.- 50.- 60.-	" Collir láncz	5.- 8.-
Coráll " ...	3.- 4.- 5.-	" kereszttek ...	2.- 3.-
Zománczos " ...	2.- 3.-	Gránát kereszttek	1.- 2.-
Arany broche ...	6.- 7.-		
Coráll " ...	4.- 5.-		
Divat " ...	4.- 6.-		
Arany karperecz	20.- 25.- 30.-		
Zománcz " ...	5.- 6.-		
Gránát karperecz	4.- 5.-		

Nyakkendő tűk.

Arany, ezüst, gyémánt	5.- 6.-
Ezüst óraláncz	3.- 4.-

Valódi svájci órák két évi jótállással.

Ezüst henger-óra 1 fed.	9.-	Arany rem.-óra 2 fed.	50.- 60.-
" " 2 " "	12.-	" chron.-rem. 2 " "	200.-
" horgony " 1 fed.	14.-	" női óra 1 " "	18.-
" " 2 " "	16.-	" " 2 " "	24.- 30.-
Metall v. nickl rem.-óra	8.- 10.-	" " remont. 1 " "	28.- 30.-
Ezüst rem.-óra 1 fed.	14.- 16.-	" " 2 " "	35.- 40.-
" " 2 " "	18.- 20.-	Arany női remont.-óra	
Arany férfi-óra 1 " "	35.-	2 fed. zománczozva	40.- 50.-
" " 2 " "	40.- 45.-	Arany női remont.-óra	
Arany rem.-óra 1 " "	40.- 45.-	2 fed. gyém. kövekkel	50.- 60.-

Részletes árjegyzéket kívánatra bérmentve küldök.

20 frton felüli megrendeléseknél szabott áraimból 3% engedményezek.

A raktáramból származó tárgyak mindegyike a magyar kir. fémjelző hivatal által felülvizsgálva és törvényszerűen fémjelezve van. A drágakövek valódisága és súlyáért vevő írásbeli jótállást kap. — Minden szakmába vágó cikk dus választékban található raktáromon. — Vidéki megbízások lelkiismeretes és gyors elintézésére kiváló gondot fordítok és meg nem felelő tárgyakat készséggel kicserélek. — Levélbeli kérdézősködésekre szívesen és ki-merítően válaszolok.

Mindenféle ezüstnemű a legnagyobb választékban.

Nálam vásárolt órákért 2 évi írásbeli jótállást vállalok.

IGÉRVÉNYEK.

Tisza-szegedi sorsjegyekre 250

à 2 frt és bélyeg

Főnyeremény 100,000 frt.

Huzás május 15-én.

1864-iki államsorsjegyekre 5

egész 4 frt 50 kr. és bélyeg

fél 2 " 50 " " " 3.—

Főnyeremény 100,000 frt

Huzás június 1-én.

XII. államsorsjáték 2

darabja 2 frt.

Főnyeremény 60,000, 15,000 és 10,000 frt

5%-os papírjáraadéban.

Huzás már június 30-án.

Összesen **950**

Mind a három drb. együttvéve csak 8 frt 75 kr. bélyeggel együtt.

A MERCUR kiadóhivatalának **Politzer S.**
bank és váltóüzlete

Budapest, Dorottya-utca 12. szám.

GRADL F. ADOLF UTÓDA

papír-raktára,

Budapest, hatvani utca 18. sz.

Nagy választékban mindennemű **papír, irodai és rajzszerkek, írókészletek, emlékkönyvek, legújabb diszes levélpapírok és levelezőlapok, bál és cotillon-czikkek. — Krétarajzok fénykép után tetszés szerinti nagyságban legutányosb áron készíttetnek.**

Nem kell többé csukamájolaj!

Capitain Blana tüdőszirupja,

mely **csalhatatlan gyógyszere mindennemű tüdő- és lélekzési bajnak, vérhányásnak, köhögésnek, rekedtségnek stb.** nemcsak, hogy gyógyerőre nézve teljesen pótolja a csukamájolajat, hanem kellemes ízénél fogva azoknak is módot nyújt megrogált egészségük helyre állítására, kik a csukamájolajjal undorító íze és szaga miatt nem élhetnek, sem szelidebb éghajlatu déli vidékekre nem utazhatnak.

Már a második üveg használatánál a hatás szemléltető-mást észlelhető.

Hogy minden utánzásnak eleje vétessék, e szirup kizárólag a feltalálónál kapható 0.33 literes üvegenként használatra való utasítással **1 frt 20 krért.** Csomagolásért 10 kr. számítatik.

Capitain Blana, Budapest.

Dohány-utca 26.

Felhívjuk a t. közönség figyelmét lapunk mai számában hirdetett Wirth János ékszer-és óragyári raktárára, mely 16 évi fennállása óta, ugy a főváros, mint a vidék kedvencz ékszerbevásárlási helye.